

flabet, der, saaledes som vi nu i en Række af Aar have seet det, er et Mønster for et Statsregnskab, som vanskeligt naaes af nogen anden Stats Regnskab — og jeg kjender mange af dem — fremtidig vil lide saa væsentligt i Klarhed og Brugbarhed, at man alene af den Grund ikke skulde gjøre det, og jeg troer ogsaa, at selve Rigsdagens Tilsyn med Statshuusholdningen i en væsentlig Grad vilde svækkes derved.

C. B. Nimeskad: Da den høitærede Minister og jeg gaae ud fra ganske forskjellige Forudsætninger, saa kan jeg vel forstaae, at det Resultat, vi komme til, maa blive forskjelligt. Den ærede Minister sagde, at jeg vist ikke havde lagt Mærke til, at Meget af det, der staaer paa Finantsloven, var Noget, der ikke kunde nægtes; jeg svarer dertil: Det har jeg vel lagt Mærke til, mange Gange har jeg lagt Mærke til, at man har en moralisk Forpligtelse til at bevilge det, men jeg har stadig væk benægtet den juridiske Forpligtelse. Jeg har staaet paa det selvsamme Standpunkt, som jeg staaer paa endnu, og som fra vort constitutionelle Rigs Begyndelse er blevet uændret af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg mener nemlig, at enhver Udgift, som findes i Finantsloven, bør Thinget have Ret til at nægte; det er min Opfattelse deraf, og det er derfor, jeg ønsker, at der ikke i Finantslovsforlaget kommer til at staae Noget, med Hensyn til hvilket jeg har Tvivl om, at Thinget har juridisk Ret til at nægte det, fordi det ikke mere hører under Bevillingsmyndigheden, men hører hen til en Kasseudbetaling. Det er derfor jeg ønsker, at der ikke maa komme anviste, men endnu ikke hævede Summer ind i Finantslovsforlaget, fordi jeg nærer Tvivl om, hvorvidt de ikke allerede engang virkelig ere betalte fra Statens Side og altsaa ikke mere kunne nægtes, men selvfølgelig maa bevilges, idet jeg

endog mener, at en Mand med Anviisningen i Haanden kan tvinge os ved Domstolene til at betale. Det forholder sig anderledes med mit Standpunkt ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, thi vi gaae ud fra selvsamme Forudsætning, men han siger: Lad Intet komme til Udbetaling, som vi ikke bevilge! Og dertil siger jeg: Lad Intet være i Løben, som vi ikke kunne nægte; derfor maae vi paa ingen Maade optage saadanne Summer. Han siger: Lad os faae dem op, thi ellers blive de udbetalte, uden at vi bevilge dem. Deri ligger Forskjellen imellem os; Forskjellen ligger i Opfattelsen af det Spørgsmaal: hvad har Staten gjort ved at give en Mand en Anviisning? Har Staten derved betalt Manden Pengene, saa at der blot er tilbage den paa ham beroende Ting, naar han vil have dem, eller har Staten ikke betalt? Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds siger: Pengene ligge i Finantskassen. Ja, men naar Staten har anvist dem, saa ligge de ikke i Finantskassen som Statens, men som den anden Mand's; det maa man vel lægge Mærke til, og naar Staten vilde gjøre sit Regnskab op og sige: hvormange Penge har jeg i Kassen? saa vilde den gjøre et besynderligt Regnskab, naar den vilde regne de Penge med, som den vel har i sit Eie, men som den dog forud har anvist til en Mand. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) opkaftede det Spørgsmaal, i hvilket Regnskab Pengene skulde findes, thi de maatte jo dog findes i et Regnskab; det er besvaret af den ærede Ordfører. Hvor have saadanne Summer været lige til nu? Lad dem findes der, eller lad dem blive optagne i et Tillægsregnskab, eller hvis man mener, at det skulde være for vidtløftigt, saa lad dem komme op i Regnskabet for 1861—62; det synes ikke at kunne volde nogen stor Uleilighed.